

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 56/17
U Luxembourg 30. svibnja 2017.

Mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu C-165/16
Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department

Prema mišljenju nezavisnog odvjetnika Bota, državljanin države koja nije članica EU-a, član obitelji građanina Unije, može ostvariti pravo na boravak u državi članici u kojoj je taj građanin Unije boravio prije stjecanja njezina državljanstva i zasnivanja obitelji

U cilju osiguravanja korisnog učinka prava što ih pruža status građanina Unije, uvjeti za priznavanje tog izvedenog prava na boravak u pravilu ne bi smjeli biti stroži od uvjeta predviđenih direktivom o pravu na slobodno kretanje građana Unije

Toufik Lounes, državljanin Alžira, ušao je u Ujedinjenu Kraljevinu 2010. s turističkom vizom u trajanju od šest mjeseci. Potom je na britanskom području nastavio nezakonito boraviti. Perla Nerea García Ormazábal, državljanka Španjolske, otišla je u Ujedinjenu Kraljevinu 1996. kao studentica, a 2004. se zaposlila na puno radno vrijeme. Britansko državljanstvo stekla je prirođenjem 2009.

T. Lounes i P. N. García Ormazábal vjenčali su se 2014. Nakon sklapanja braka T. Lounes je od ministra unutarnjih poslova zatražio izdavanje boravišne iskaznice u svojstvu člana obitelji državljanke EGP-a (Europski gospodarski prostor). Dana 14. svibnja 2014. dostavljeno mu je mišljenje zajedno s odlukom o protjerivanju iz Ujedinjene Kraljevine s obrazloženjem da je prekoračio dopušteno trajanje boravka u Ujedinjenoj Kraljevini kršeći nadzor u području useljavanja.

Dopisom od 22. svibnja 2014. ministar unutarnjih poslova potom je T. Lounesa obavijestio da je njegov zahtjev za izdavanje boravišne iskaznice odbijen. U tom dopisu se navodilo da se prema britanskom zakonu P. N. García Ormazábal više ne smatra „državljanom” EGP-a zato što je stekla britansko državljanstvo. Ona dakle više nije imala prava predviđena direktivom o slobodnom kretanju¹, pa T. Lounes prema tome nije mogao tražiti izdavanje boravišne iskaznice u svojstvu člana obitelji državljanina EGP-a.

T. Lounes je protiv odluke od 22. svibnja 2014. pokrenuo postupak pred High Court of Justice (England and Wales) (Visoki sud, Engleska i Wales). Taj je sud, budući da je imao nedoumice o usklađenosti britanskog zakonodavstva s pravom Unije, od Suda zatražio da se izjasni o ovom pitanju.

U svojem danas iznesenom mišljenju nezavisni odvjetnik Yves Bot prije svega navodi da postoji neraskidiva veza između ostvarivanja prava koja P. N. García Ormazábal pruža direktiva i njezina stjecanja britanskog državljanstva. **Iako su uvjeti za stjecanje i gubitak državljanstva u nadležnosti pojedinih država članica, ta se nadležnost mora izvršavati poštujući pravo Unije**, a nacionalna pravila moraju biti u skladu s pravom Unije.

¹ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavlja[nju] izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.; ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

Nadalje, nezavisni odvjetnik smatra da direktiva jasno ograničava svoje osobno područje primjene na građane Unije koji borave u državi članici različitoj od države članice čiji su državljani.

Nezavisni odvjetnik na temelju toga zaključuje da je, unatoč postojanju očite veze između ostvarivanja prava koja P. N. García Ormazábal pruža direktiva i stjecanja britanskog državljanstva, njezina pravna situacija bitno promijenjena zbog prirođenja, kako u pogledu prava Unije tako i nacionalnog prava.

Stoga smatra da se na **P. N. García Ormazábal više ne primjenjuje pojam „nositelj prava” u smislu direktive. Iz toga slijedi da njezin bračni drug ne može, na temelju te direktive, ostvarivati izvedeno pravo na boravak u državi članici čije državljanstvo sada ima njegova supruga.**

S druge strane, nezavisni odvjetnik ističe da države članice u skladu s člankom 21. UFEU-a moraju građanima Unije koji nisu njihovi državljani omogućiti da se na njihovu državnom području kreću i borave sa svojim bračnim drugovima i, eventualno, određenim članovima svojih obitelji koji nisu građani Unije. Nezavisni odvjetnik u tom smislu podsjeća na sudsku praksu Suda prema kojoj, u cilju osiguravanja korisnog učinka navedenog članka, analogijom treba primijeniti odredbe direktive u slučaju povratka građanina Unije u državu članicu njegova podrijetla.

Budući da je P. N. García Ormazábal izborom stjecanja državljanstva prirođenjem u državi članici domaćinu (Ujedinjena Kraljevina) iskazala volju da u toj državi živi na isti način kako bi živjela u državi članici podrijetla gradeći trajne i čvrste veze s državom članicom domaćinom, nezavisni odvjetnik predlaže da se ta sudska praksa analogijom primijeni u predmetnom slučaju.

Stoga nezavisni odvjetnik zaključuje da korisni učinak prava što ih pruža članak 21. UFEU-a zahtijeva da građanin Unije, kao što je P. N. García Ormazábal, može nastaviti obiteljski život koji je do tada vodio sa svojim bračnim drugom u državi članici čije je državljanstvo stekao.

Nezavisni odvjetnik zaključuje da uvjeti za priznavanje izvedenog prava na boravak državljanina države koja nije članica EU-a, člana obitelji građanina Unije, u pravilu ne bi smjeli biti stroži od uvjeta predviđenih direktivom.

NAPOMENA: Sud nije vezan mišljenjem nezavisnog odvjetnika. Zadaća nezavisnih odvjetnika je predložiti Sudu, u punoj neovisnosti, pravno rješenje u predmetu za koji su zaduženi. Suci Suda sada počinju vijećati u ovom predmetu. Presuda će se donijeti naknadno.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) mišljenja objavljuje se na stranici CURIA na dan čitanja.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708